

ΓΙΑ ΤΑ ΓΕΝΝΗΤΟΥΡΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ»

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

φουκαριάρα η Γη μας. Κι οι μεν αστροναύτες το διαπλωτώσαν, όμοις μερικοί συνάνθρωποι μας (!) ζήλεψαν το φαλακρό φεγγάρι. Κι είπαν γιατί αυτό κι χαί μεις; Κι άρχισαν να έβασαν φωτιά στα δάση μας για να φαλακροποιηθούν; Τρέπονται υπηρεσία πάντοτε, μα πιό τρελοί είμαστε εμείς που δεν κάναμε τίποτα για ν' απαλλαγούμε απ' αυτούς τους φαινομενικά τρελούς.

★

Στη Νέα Μάκρη ήμασταν προνομιούχοι. Είχαμε τα ωραία πρεβίλια με τα γεννιστέρα πέζαρχες κουκοναρίες μας, την πλούσια ζήμια και την πεντακάλιθρη θάλασσα μαζί με το πιο χωνευτικό νερό. Ότι χρειάζεται για μια απλή καλοπέραση, και μια συνέταιρα στην εικόνα του πλανήτη μας που έβλεπαν οι αστροναύτες από το φαλακρό φεγγάρι. Βέβαια, φάγαμε τις κουκοναρίες, από ανάγκη, στην κατοχή Φόργυμας την πλούσια ζήμια, από ανάγκη, στην απελευθέρωση. Σερίσαμε τα περδόλια, από ανάγκη, για να γίνουν οικόπεδο, ήταν περάσαμε στη θυμαστή περίοδο της κατανάλωσης καινονικών και της δύναμης των παπαλέικων, φάγαμε τις κουκοναρίες, από ανάγκη, στην κατοχή Φόργυμας την πλούσια ζήμια, από ανάγκη, στην απελευθέρωση. Σερίσαμε τα περδόλια, από ανάγκη, και κάτι μεις; Κι οι περάσαμε στην δύναμη των παπαλέικων, φάγαμε τις καλλιτεχνικές μάτια τα μετέρευφε σε ακριβομετρικό ταφί από μπαλάκια, και πρόσφερε από ένα μπαλάκια στους διμάσμους για καλλιτεχνή φωλιά Αθηναίους να στήνουν από κείνα τα προσωπικά «λύματα» με την ταμεντένια θυρόδωση, και τις ασήμινες ράγισες. Όμως μας μείνανε για παραγκορά το θαυ-

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

μάσιοι, πυκνοί και καταπρόσυνοι, πευκόνες μαζί. Μα ήρθαν και οι πονηροί καλοθελήδες, ποιός ξέρει από πιά πίνγρα προγραμμένοι και μας τα δόσουν φωτιά. Κι η ώμοφη Νέα Μάκρη κινδυνεύει να γίνει αποκρουτική η τουλάχιστον αδιάφορη. Κι ήρθαν και τα πετρέλαια κι οι δέλφιοι για μαργάριτες και τη θάλασσα κι οι παραθεριστές από τη λεγόμενη ποινική πλευρά, η ευθύνη των πολλών, η ελευθερία; Η μάχη πάντας να τραφεί το Έθνος με την παράδοση του Μαραθώνα, αφού απαντώνται πάντας στην φράση «Ελλας για γιανούσες το χωριό μας», που έχουν γιατρούς για την πεντακάλιθρη θάλασσα, φάγαμε τις κουκοναρίες, από ανάγκη, στην κατοχή Φόργυμας την πλούσια ζήμια, από ανάγκη, στην απελευθέρωση. Σερίσαμε τα περδόλια, από ανάγκη, και κάτι μεις;

Για να ειπώ κάτι τον ρωτάνω για την πεντακάλιθρη θάλασσα, φάγαμε τις κουκοναρίες, από ανάγκη, στην κατοχή Φόργυμας την πλούσια ζήμια, από ανάγκη, στην απελευθέρωση. Σερίσαμε τα περδόλια, από ανάγκη, και κάτι μεις;

— Ο Μιλιτάρης, συνέχισε ο Ρώτας, σαν να περίμενε την πρότη φράση — είχε πέιρα, είχε πολεμήσει. Αυτό δύο το τέλος της θερινής. Οι αναγάγοντας την ευθύνη, γι' αυτό παραχώρησαν τη σειρά τους στον έξιο. Εκείνος δύος πρέψεις με την φράση «Νεικήκαμεν!» μένον προφέρει και πέφτει νεκρός.

Δεν μπορώ να συγχωνεύσω το αναφυλάκι. Κλαίω τη σειρά μου, καὶ τον πληγώντας καινής δεν μπορούσε ν' αποσύστει την ευθύνη.

— Το πρεσβύτερο του κι έσθυνε τις χαρακώνες του μόχθου που την πειστάνων. Σήμερα οι δύοι άνθρωποι θα πουν «Έλλα για δεις το σπίτι μου» και θα φυσικά είναι πρόσωπο απ' αυτό. Βλέπωντας πάντα από τη Δημοκρατία και τον πολιτισμό, λες κι εγνόριζαν πολὺ καὶ καλόντας για την πρόσωπον του σαν φαλακρή πανελήνος. Εκείνοι το τόσο ανθρώπινο «μαρτιλέ» και οι έκαναν υπεύθυνος και κανείς δεν μπορούσε γ' αποσύστει την ευθύνη.

— Το πρεσβύτερο του κι έσθυνε τις χαρακώνες του μόχθου που την πειστάνων. Σήμερα οι δύοι άνθρωποι θα πουν «Έλλα για δεις το σπίτι μου» και θα φυσικά είναι πρόσωπο από τη Δημοκρατία και τον πολιτισμό, λες κι εγνόριζαν πολὺ καὶ καλόντας για την πρόσωπον του σαν φαλακρή πανελήνος. . .

— Το πρεσβύτερο του κι έσθυνε τις χαρακώνες του μόχθου που την πειστάνων. Σήμερα οι δύοι άνθρωποι θα πουν «Έλλα για δεις το σπίτι μου» και θα φυσικά είναι πρόσωπο από τη Δημοκρατία και τον πολιτισμό, λες κι εγνόριζαν πολὺ καὶ καλόντας για την πρόσωπον του σαν φαλακρή πανελήνος. . .

— Το πρεσβύτερο του κι έσθυνε τις χαρακώνες του μόχθου που την πειστάνων. Σήμερα οι δύοι άνθρωποι θα πουν «Έλλα για δεις το σπίτι μου» και θα φυσικά είναι πρόσωπο από τη Δημοκρατία και τον πολιτισμό, λες κι εγνόριζαν πολὺ καὶ καλόντας για την πρόσωπον του σαν φαλακρή πανελήνος. . .

— Το πρεσβύτερο του κι έσθυνε τις χαρακώνες του μόχθου που την πειστάνων. Σήμερα οι δύοι άνθρωποι θα πουν «Έλλα για δεις το σπίτι μου» και θα φυσικά είναι πρόσωπο από τη Δημοκρατία και τον πολιτισμό, λες κι εγνόριζαν πολὺ καὶ καλόντας για την πρόσωπον του σαν φαλακρή πανελήνος. . .

— Το πρεσβύτερο του κι έσθυνε τις χαρακώνες του μόχθου που την πειστάνων. Σήμερα οι δύοι άνθρωποι θα πουν «Έλλα για δεις το σπίτι μου» και θα φυσικά είναι πρόσωπο από τη Δημοκρατία και τον πολιτισμό, λες κι εγνόριζαν πολὺ καὶ καλόντας για την πρόσωπον του σαν φαλακρή πανελήνος. . .

— Το πρεσβύτερο του κι έσθυνε τις χαρακώνες του μόχθου που την πειστάνων. Σήμερα οι δύοι άνθρωποι θα πουν «Έλλα για δεις το σπίτι μου» και θα φυσικά είναι πρόσωπο από τη Δημοκρατία και τον πολιτισμό, λες κι εγνόριζαν πολὺ καὶ καλόντας για την πρόσωπον του σαν φαλακρή πανελήνος. . .

— Το πρεσβύτερο του κι έσθυνε τις χαρακώνες του μόχθου που την πειστάνων. Σήμερα οι δύοι άνθρωποι θα πουν «Έλλα για δεις το σπίτι μου» και θα φυσικά είναι πρόσωπο από τη Δημοκρατία και τον πολιτισμό, λες κι εγνόριζαν πολὺ καὶ καλόντας για την πρόσωπον του σαν φαλακρή πανελήνος. . .

— Το πρεσβύτερο του κι έσθυνε τις χαρακώνες του μόχθου που την πειστάνων. Σήμερα οι δύοι άνθρωποι θα πουν «Έλλα για δεις το σπίτι μου» και θα φυσικά είναι πρόσωπο από τη Δημοκρατία και τον πολιτισμό, λες κι εγνόριζαν πολὺ καὶ καλόντας για την πρόσωπον του σαν φαλακρή πανελήνος. . .

— Το πρεσβύτερο του κι έσθυνε τις χαρακώνες του μόχθου που την πειστάνων. Σήμερα οι δύοι άνθρωποι θα πουν «Έλλα για δεις το σπίτι μου» και θα φυσικά είναι πρόσωπο από τη Δημοκρατία και τον πολιτισμό, λες κι εγνόριζαν πολὺ καὶ καλόντας για την πρόσωπον του σαν φαλακρή πανελήνος. . .

— Το πρεσβύτερο του κι έσθυνε τις χαρακώνες του μόχθου που την πειστάνων. Σήμερα οι δύοι άνθρωποι θα πουν «Έλλα για δεις το σπίτι μου» και θα φυσικά είναι πρόσωπο από τη Δημοκρατία και τον πολιτισμό, λες κι εγνόριζαν πολὺ καὶ καλόντας για την πρόσωπον του σαν φαλακρή πανελήνος. . .

— Το πρεσβύτερο του κι έσθυνε τις χαρακώνες του μόχθου που την πειστάνων. Σήμερα οι δύοι άνθρωποι θα πουν «Έλλα για δεις το σπίτι μου» και θα φυσικά είναι πρόσωπο από τη Δημοκρατία και τον πολιτισμό, λες κι εγνόριζαν πολὺ καὶ καλόντας για την πρόσωπον του σαν φαλακρή πανελήνος. . .

— Το πρεσβύτερο του κι έσθυνε τις χαρακώνες του μόχθου που την πειστάνων. Σήμερα οι δύοι άνθρωποι θα πουν «Έλλα για δεις το σπίτι μου» και θα φυσικά είναι πρόσωπο από τη Δημοκρατία και τον πολιτισμό, λες κι εγνόριζαν πολὺ καὶ καλόντας για την πρόσωπον του σαν φαλακρή πανελήνος. . .

— Το πρεσβύτερο του κι έσθυνε τις χαρακώνες του μόχθου που την πειστάνων. Σήμερα οι δύοι άνθρωποι θα πουν «Έλλα για δεις το σπίτι μου» και θα φυσικά είναι πρόσωπο από τη Δημοκρατία και τον πολιτισμό, λες κι εγνόριζαν πολὺ καὶ καλόντας για την πρόσωπον του σαν φαλακρή πανελήνος. . .

— Το πρεσβύτερο του κι έσθυνε τις χαρακώνες του μόχθου που την πειστάνων. Σήμερα οι δύοι άνθρωποι θα πουν «Έλλα για δεις το σπίτι μου» και θα φυσικά είναι πρόσωπο από τη Δημοκρατία και τον πολιτισμό, λες κι εγνόριζαν πολὺ καὶ καλόντας για την πρόσωπον του σαν φαλακρή πανελήνος. . .

— Το πρεσβύτερο του κι έσθυνε τις χαρακώνες του μόχθου που την πειστάνων. Σήμερα οι δύοι άνθρωποι θα πουν «Έλλα για δεις το σπίτι μου» και θα φυσικά είναι πρόσωπο από τη Δημοκρατία και τον πολιτισμό, λες κι εγνόριζαν πολὺ καὶ καλόντας για την πρόσωπον του σαν φαλακρή πανελήνος. . .

— Το πρεσβύτερο του κι έσθυνε τις χαρακώνες του μόχθου που την πειστάνων. Σήμερα οι δύοι άνθρωποι θα πουν «Έλλα για δεις το σπίτι μου» και θα φυσικά είναι πρόσωπο από τη Δημοκρατία και τον πολιτισμό, λες κι εγνόριζαν πολὺ καὶ καλόντας για την πρόσωπον του σαν φαλακρή πανελήνος. . .

— Το πρεσβύτερο του κι έσθυνε τις χαρακώνες του μόχθου που την πειστάνων. Σήμερα οι δύοι άνθρωποι θα πουν «Έλλα για δεις το σπίτι μου» και θα φυσικά είναι πρόσωπο από τη Δημοκρατία και τον πολιτισμό, λες κι εγνόριζαν πολὺ καὶ καλόντας για την πρόσωπον του σαν φαλακρή πανελήνος. . .

